

Ko sta šla z očetom proti svoji hišici, je Nanika opazila, da nosi oče zavitek, ki ga poprej ni imel.

»Ali je tu kaj dobrega notri?« je vprašala očeta, meneč da jima je upraviteljeva dala še kaj dobrega za južino.

»Ne, Nanika, tu je nekaj slabega notri!« je odvrnil gospod naddavkar potrto.

»Čik!« je zaklicala in oči so se ji zasolzile.

Gospod naddavkar je pokimal. Potem pa ji je povedal, kar je bil izvedel od gospe upraviteljeve. Čik je bil baš prejšnji dan poginil od žalosti, ker je mislil, da ju najbrže nikoli več ne bo domov. Ako bi se bila

vrnila le nekaj dni popreje, bi ju morda sedajle zabaval s svojim predrznim, a tako veselim krakanjem in pel, kakor je znal peti le on.

Nanika ni hotela odgrniti zavitka in pogledati svojega mrtvega prijatelja. Gospod naddavkar sam ga je zagrebel na vrto.

Nanika pa je zvečer gledala skozi okno. Tako prazno je bilo v njenem prijaznem domu. Nič več se ji ni bilo treba hudovati nad nagaživim »Čikom«, a tudi nič več smejati njegovim malim prijaznostim.

Samega sta ga pustila in prav nič pomislila na to, da utegne njegovo zvesto sračje srce zamreti od žalosti in zapuščenosti.

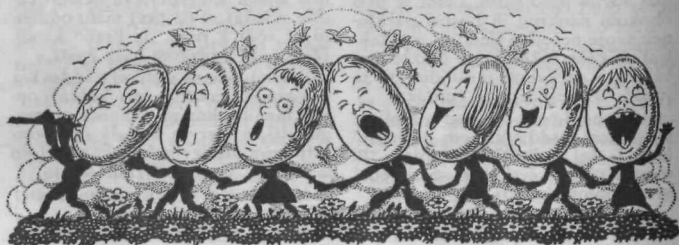
Lukec Klukec ...

*Lukec Klukec, slaven mož,
brat mu je mogočni mrož,
stric je ščuk, bodečif rož
in trgovec je lisičif kož.*

*Kamor stopi, laže, laže,
coprnije rad pokaže,
izdeluje čudne maže,
širi le neumne vraže.*

*Lukec Klukec, vse se zbira
in od smeja kar umira,
on se z vetrom tepe
in z denarci polni žepe ...*

Marijana Željeznova - Kokalj

Velikonočni ringaraja